

Valentin Schöner Georg Neunesius Johannes Mylius

**Epithalamia In Honorem Nuptiarvm Honestissimi Iuuenis Nicolai Svenceri
Geisensis, Et Pvdicissimæ virginis Annæ, amplissimi viri D. Antonij Stitzij
quæstoris Hennebergensis filiæ, Smalchaldensis**

Smalchaldiae: Michael Schmuck excudebat., [1585?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn177570565X>

Druck Freier Zugang

Bb

B.

N. Svencerus.

LI

E

EPITHALAMIA
IN HONOREM NV-
PTIARVM HONESTISSIMI
IUVVENIS NICOLAI SVENCERI
GEISENSIS, ET PVDICISSI-
mæ virginis Annæ, amplissimi
viri D. Antonij Stitzij quæstoris
Hennenbergensis filia,
Smalchaldensis.

SCRIPTA
AB AMICIS.

SMALCHALDIAE MICHAEL
Schmuck excudebat.

FP Svencerus, Nicolauist

EPITHALAMIA &c.

Victa quod Anna tuo, thalamum tibi spondet, amore,
Certè NICOLEI nominis omen habes.
Deligis è media nec enim tibi plebe puellam,
Sed quæ patre suo matreq; clara sua est.
Hennenbergiacam, qua Smalcalis errat, in urbe
Quæsturam genitor non sine laude gerit.
At pietate DEI genitrix & amore mariti
Inferior nulli, dum fuit illa, fuit.
Hac tua uirtutum didicit genus omne magistra,
Cum qua nunc thalami fœdus inire paras.
Ut suocere tamen lecti sit amabile fœdus,
Et sint coniugio fata benigna tuo:
Percipe quid sponsus moneat Cananæus. Amicos
Dum passim multos ad tua sacra uocas.
Ante alios omnes Dominum prece supplice Christum
Inuita ad thalami gaudia festa tui.
Vnde sed hæc animum subeat fiducia, Christum
Ad mea ut inuitem gaudia, fortè refers?
Quis sum ego, si Christum spectem, nisi puluis & umbra,
Ille sed æterno uerus honore Deus?
Quæ mihi cum Christo consortia? maxima, dicam,
Quæ te perpetuùm commemimisse iuuet.
Tantus amor Christi est, ut miro fœdere carnem
Naturæ nostram iunxerit ipse suæ.
Sicut enim summo par maiestate parenti,
Sic nobis carne est Filius ille DEI.
Vtq; nouam primo sponsam coniunxit Adamo,
Sic est è sponsa Virgine natus homo.
Compellatq; suos dulci nos nomine fratres,
Fratribus & semper gaudet adesse suis.
Insuper & sponsi letatur nomine, sponsam
Et sibi fidentes nominat ille suam.
Aduenit ergo lubens ad sacra marita uocatus,
Nec spernit parue sordida tecta Canæ.
At quæso sponso quid fortunatius isto,
Cui Christus pura mente uocatus adest?

Disci.

Discipulis uelut ille Canam comitatus adibat,
 Et larga sponsi, cepta iuuabat ope.
 Angelicos secum sic ducit ab æthere sacro
 Cætus in nostras, quas adit ille, domos.
 Et bona, quæ thalamum possunt ornare beatum,
 Omnia diuina sufficit ille manu.
 Adde quòd instructæ sacra post conuiuia tædæ
 Quando redit propriam cætera turba domum.
 Ille manet tecumq; habitat, uotisq; rogatus
 Esse domus gaudet cura salusq; tuæ.
 Utq; mero permutat aquas, in gaudia uertit
 Coniugibus luctus omnibus ille suos.
 Dispercant, Christi matrem qui rebus in arctis
 Audent deuota sollicitare prece.
 Ipsa Dei genitrix natum prece supplice Christum
 Auxilium uino deficiente petit.
 Nec Mediatrix matri largitur honorem,
 Sed, mihi quid tecum est fœmina? Christus ait.
 Vnus adoretur cum Patre & Flamine Christus,
 Vnus dat nostras ille ualere preces.
 Ac licet interdum duro nos increpet ore,
 Et sinit in longa uiuere tristitia:
 Blanda tamen mens est, & tandem nube repulsa
 Exhilarat miris pectora nostra modis.
 Gaudia post luctus & spe maiora reducit,
 Si modò quisq; pie, quod iubet ille, facit.
 Christus opem differt, non aufert, si modò supplex
 Exiguæ perfert damna caduca moræ.
 Talis adest nobis, quid dulcius hospite Christo?
 Hunc ergo ante omnes ad tua festa uoca.
 Hanc si morigera doctrinam mente salubrem
 Complexus fueris sponse, beatus eris.
 At tu, qui thalamum tanto dignaris honore,
 His etiam sponsis optime Christe faue.
 His etiam hospes ades, thalamiq; incepta secunda,
 Et facili confer commoda dona manu.

Valentinus Schonerus.

ALIVD.

Fata duos iungunt, sociant sacra numina bimos,
 Corpora tranquillo dant recubare thoro:
 Sepe duos stabili connectunt foedere lecti,
 Inter quos nunquam uerba fuere sata:
 Sic ex Smalchalicis Nympham legere puellis
 En tibi, quam grata suscipe, sponse, manu.
 Stitzia clara domus, qua uix prestantior ulla,
 Dignatur Gnatam consociare tibi.
 Omnium felicem, o terq; quaterq; beatum
 Te, quem clarificat Stitzia tanta domus.
 Est tibi preclarus socer, et quem patria uirtus
 Concelebrat, multis notificata modis.
 Hortos Pieridum solers peragrauit amanos,
 Et studijs fame condecorauit opus.
 Quid memorem de fratre, bonis, superantibus omnes
 Ornato, modo quas mundus honorat, opes.
At teneris etenim tentauit querere famam
 Artibus, et studijs inuigilasse bonis.
 Iustior haud illo uiuit nec amantior æ qui
 Pectora sub placida fronte seuera gerens.
 Est uirtute grauis, cuius prudentia rebus
 Est in perplexis prospera, salua fides.
 Hæc domus affinem clarum dedit inclyta, Musis
 Imbutum, celebrem quem medicina facit.
 Cuius sæpe uiri febrili ardore grauari
 Sanandi doctas experire manus.
 Tantas transfudit generosa in pectora dotes
 Rerum formatrix, quas parit alma parens.
 En tantos pietate graues, grauitate celebres
 Concilias firmo foedere, sponse, uiros,
 Addo quod illustris generoso pectore Princeps
 Huic domui donis officijsq; fauet.
 Nam socer eximium Quæstoris munus adeptus
 Ingenij id magna dexteritate facit.
 Gratia prefectum te principis inclyta fecit
 V Vasingæ, fautor lane faucto tuis.

Te

Te quoq; praclaro, uir summe, Machaone clarum
Multi praestantes nobilitate fouent.
Inclutus, egregia, medicinae, laude parata
Eximia, Princeps, utitur arte tua.
Quem, cum, gallina generosa trophaea notata
Victrici celebrant laude uolucrae sacra.
Gratulor ergo tibi concessos uirginis ignes
Et, quod Smalchalica ducis ab Vrbe, genus.
Autor coniugij, felix, castiq; pudoris
Inceptis sponsi fautor adesto precor.
Sancte, tuo tadas diuino, Christe, fauore,
Quas uis perpetuas, & sine lite, iuuas.
Tu quoq; summe Deus, de maiestate paterna,
Et Gnati ueniens, Spiritus alme faue.
Fac pietate uiros, animisq; fidelibus ambas
Eximij generis laude, coire domos.
Ad uestras sponsus sacratas uoluitur aras,
Atq; memor uoti procidit Anna sui.
Sacro neeste duo uinclo pia pectora amoris,
Impia ne soluant iurgia lisq; tetra.
Foedera quae lecti quae tu pia gaudia iungis,
Firma manent, nisi mors separat atra manu.
Ulnis adductam, letissime, suscipe sponsam,
Mentis constanti, Sponse, tuere fide.
Dilige sponsatam, uero complectere amore,
Quae caro, quae chari corporis ossa tui.
De membris tibi chara tuis ne despice membra,
Deue tua carnem negliges carne tuam.
Sic bonus uxorem Sponsus complecteris ulnis,
Protegis, ut partem corporis ipse tui.
Sermonis blandi sis ad conuicia tardus,
Vestrum confirmet gratia summa thorum.
I procul à sponsis lis, nec, concordia iungit
Vtiliter quae nunc, distrahe corda diuum.
Sponsam sponse tuis ambabus suauius ulnis
Suscipe, quae chari corporis ossa tui.
Exemplo matris te complectetur amore
(Cuius nunc cespes molliter ossa tenet:

Manes magnifici Regis uersantur in aula,
 Et uitam in Christo spiritus almus agit.)
 Sedula curabit corpus pia sponsa mariti,
 Fertur ut egregie Mater amasse uirum.
 Sicut enim sequitur natura semina quisquæ,
 Facta refert matris sic tua sponsa sue.
 Auro non ornat, non ponit pectine crines,
 Est uero uera religionis amans.
 Te sponsum pietate colet, castiq; pudoris
 Custos seruabit sobria laude decus.
 Vestro chara thoro diuino nata fauore,
 Enutriet proprio pignora lacte cibo.
 Moribus ornabit, mentes pietate tenellas
 Instruct, exemplum moribus omne suis.
 Sponsa molesta tibi minime non rebus acerbis
 Req; mala seruat tum meliore fidem
 Germinet oro domus, sicut solet optima uitis,
 Semine quod uigeat gloria, sponse, Dei.
 Hec quæ Musa dedit sincero suscipe uultu,
 Scribenti celeri Stitizia parce domus.
 Summe parens nobis adsis, pie Christe gubernata
 Exiguum coetum, Spiritus alme foue.
 Serua uiuentes uera pietate maritos
 Hic hominum coetus carmina grata canat
 Postea tota cohors celestis turbaq; sacra
 Vnà sic resonent: Gloria lausq; DEO.

M. Georg. Neumesius
 Smalchaldensis.

ALIVD.

O Mina fausta nouis precor omina fausta maritis,
 Quos iam castus amor iungit & alma fides.
 Quos non fœda Venus, nec carnis praua libido
 Vrget, sed sancti regula sancta DEI.
 Et quibus est casti castissimus autor amoris,
 Qui primum sanxit talia uincla, DEVS.

Atq;

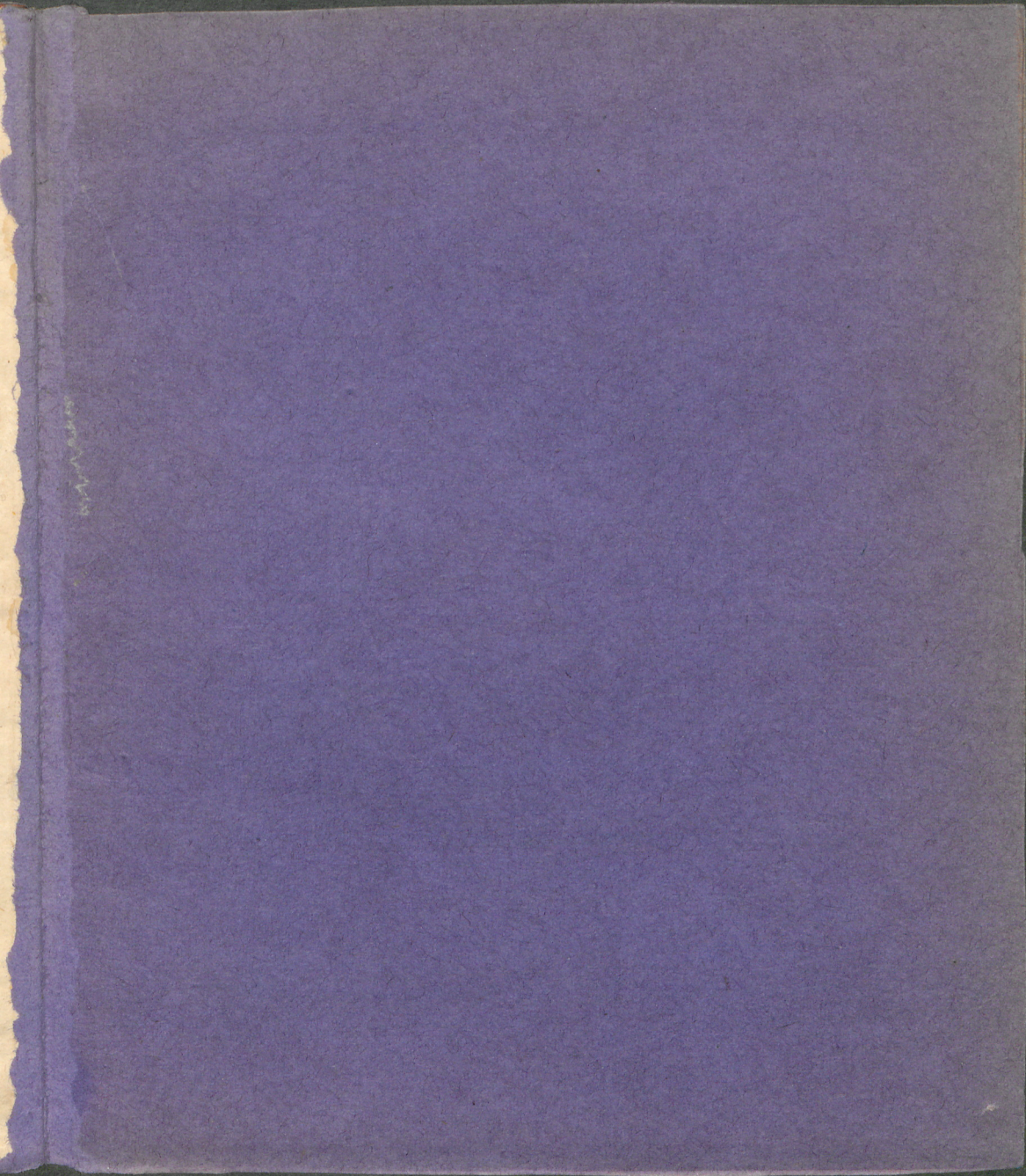
Atq; hæc adiçio sincero pectore uerba,
 Verba quibus sponsis testis adesse uolo.
 Suencero datur ANNA nouo noua nupta marito,
 ANNA suis tali dotibus apta uiro.
 Stitziadum claro ueniens è stemmate coniunx
 En Niçlæ tibi uirgo decora datur.
 Cui pater est, nostra qui præstans Quæstor in urbe
 Hennenbergiaci sustinet esse Duch.
 Qui sua præclare tractare negocia nouit,
 Ceu decet ingenuum dexteritate uirum.
 Muneris officium iusta grauitate gubernat,
 Et patriam studio consilioq; iuuat.
 Et quod præcipue cum laude meretur honorem,
 Rite solet doctos, doctus & ipse, uiros.
 At quoniam uarijs laudes uirtutibus istas
 Exuperat, uerbis non eget ille meis.
 Mater, erat, sponse (quam nunc tenet Aether Olympo)
 Moribus insignis, dotibus aucta bonis.
 Pauperibus mitis, pietatis alumna, colebat
 Non ficta uerum relligione DEVM.
 Hinc est, eximij tua sponsa parentibus, orta,
 Hinc tibi non paruum iungit amica genus.
 Est aliquid magno de stemmatis ordine nasci,
 Est quoq; de claris ducere nomen auis.
 Aemula non dubium est patrem matremq; sequetur,
 Atq; tibi fiet nobile sponsa decus.
 Hoc igitur cupidis manibus, uultuq; sereno,
 Gestibus & letis suscipe, sponse, decus.
 Felix & faustus cum tali uirgine uiues,
 Proq; isto dices munere grata DEO.
 Ad nostram duxit qui te feliciter urbem,
 Qui te Smalcalicas iussit amare Deas.
 Hinc ut consortem thalami, lectiq; sodalem
 Acciperes, siquidem non bene solus eras.
 Tristes uiuebas solus, nunc compare iuncta
 Traduces letos, tempora leta, dies.
 Ergo age sponse tuam, tua gaudia, suscipe sponsam,
 Quæ tibi iam fidas sistitur ante manus.

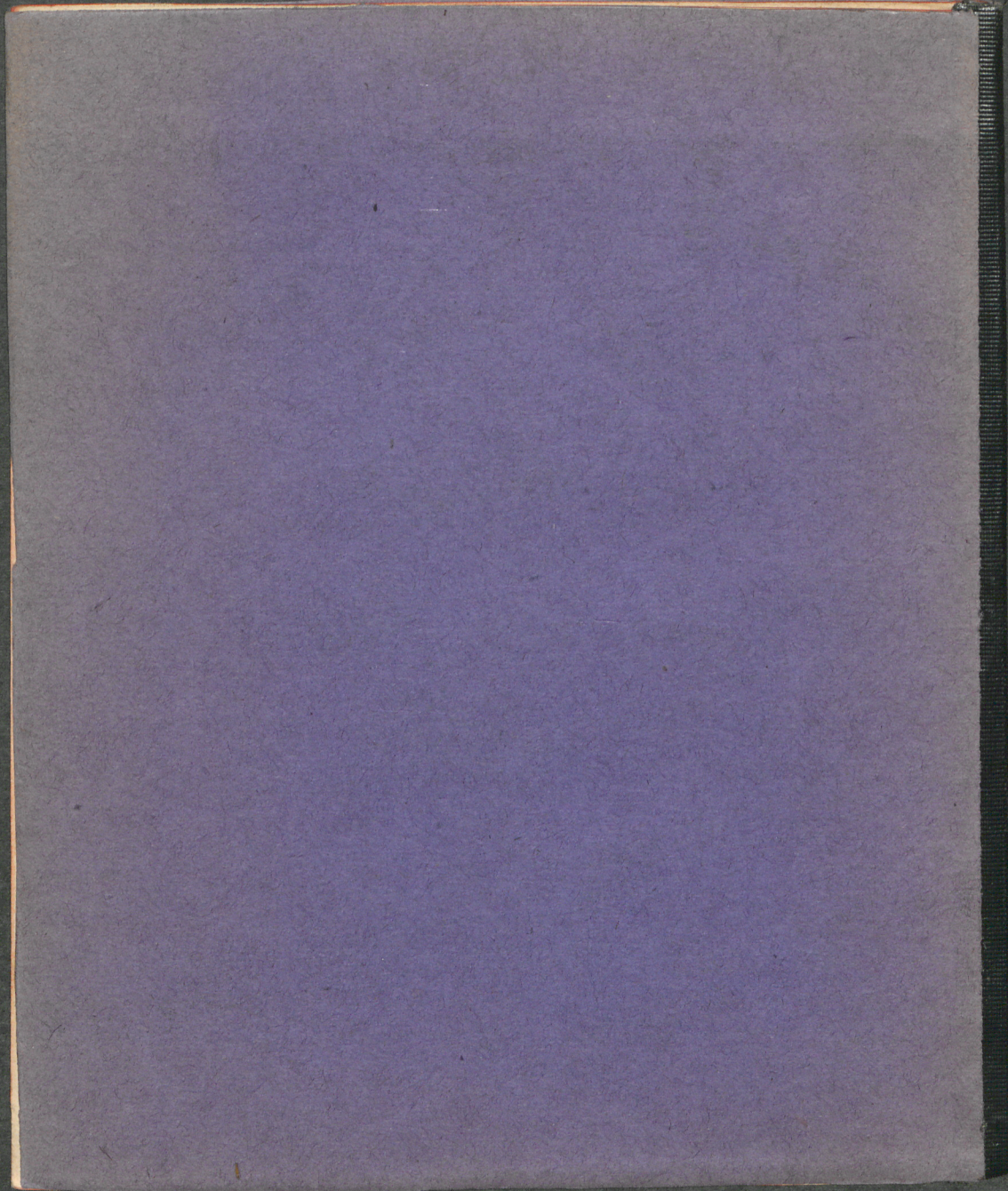
Det

Det Deus innumeros ambo uiuatls ut annos,
Vestra sit ut multa prole repleta domus.
Alter in alterius certet, ceu turtur, amore,
Nec sit qui poterat uincere uictus amor.
Tu Suencere tuam cole fido corde columbam,
Et tua te fido corde columba colet.
Mutua uos teneat concordia, mutuus ardor,
Non intret uestrum lis malefuada iborum.
Et bene quò cedat, bene quod cepistis amantes,
Semper inexhausto sitis amore pares.
Plura dies elapsa uetat superaddere, sponse
Cum sponsa longum uiue, ualeq; diu.
Hec Suencere tibi deuoto pectore uota,
Hec uolui sponse tradere dona tue.
Depromant alij, rem grati muneris, aurum,
Picrides simplex nil nisi carmen habent.

Johannes Mylius
Vnslebius.

Det Deus innumeros ambo uiuatis ut annos,
Vestra sit ut multa prole repleta domus.
Alter in alterius certet, ceu turtur, amore,
Nec sit qui poterat uincere uictus amor.
Tu suocere tuam cole fido corde columbam,
Et tua te fido corde columba colet.
Mutua uos teneat concordia, mutuus ardor,
Non intret uestrum lis maleuada thorum.
Et bene quò cedat, bene quod cepistis amantes,
Semper inexhausto sitis amore pares.
Mura dies elapsa uetat superaddere, sponse
Cum sponsa longum uiue, ualeq; diu.
Uocare tibi deuoto pectore uota,
Uolui sponse tradere dona tuæ.
Uolui alijs, rem grati muneris, aurum,
Simpliciter nil nisi carmen habent.

Johannes Mylius
Vnslebius.

